

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Institutio Vitæ Ad Exemplar Passionis Domini Et
Salvatoris Nostri**

Sgambata, Scipio

Dillingæ, 1686

Cap. VIII. Septimam Beatitudinem esse, perfectam Pacificationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53753](#)

gans, & in nobis munda, quod est sordidum, quo corde puro & simplici te perfrauamur largius.

CAPUT VIII.

Septimam Beatitudinem esse perfectam Pacificationem.

Cum ergo accepisset acetum, dixit: Consummatum est. Verbo hoc Dominus indicavit, officio Mediatoris, ad quod peragendum missus fuerat, se jam functum esse, & pacificasse omnia, quæ in cælis, & quæ in terris sunt, atque adeò respondet septimæ Beatitudini: Beati pacifici, quoniam filij Dei vocabuntur. Nostrum ergo erit, contemplari primum perfectam pacificationem, quam Filius Dei fecit in Cruce, deinde conari eam imitari, ut & nos filij Dei vocemur. Tria inter Deum & res creatas maximè dissidia erant, ad quæ concilianda Pacis sequester missus est Dominus. Primum Naturæ; nam Divina erat infinites altior & perfectior omni re creata, & proinde chaos magnum erat

T 2

inter

inter nos & ipsum. Secundum Intellectus; nam nulla mens creata poterat scire consilium Domini, nec vias ejus, nec divinæ veritatis arcana. Tertium idque gravissimum, Voluntatis; nam Deus à Creatura ob vetera ac nova scelera meritò erat aversus, & Creatura vicissim à Deo, quem non amabat, & cui sui ipsius amorem præponebat. Hæc tria dissidia Christus Dominus conciliavit. Primum initio vitæ suæ, quō natura creata est ita juncta Divinæ, ut eadem Persona Deus, atque Homo esset; Secundum totâ suâ vitâ: exemplis enim ac verbis docuit nos divinæ veritatis arcana, adeò ut Apostolis suis dixerit: *qua cunque accepi à Patre meo, nota feci vobis.* Tertium supererat gravissimum, voluntatum. Hoc in Cruce conciliatum est, in qua Deus Homini, Homo Deo conciliatus est, quod admirabili sententia Paulus expressit: *Deus erat in Christo Mundum re concilians sibi.* Quanti ad Universi perfectionem retulerit ea conciliatio, inde facile intelligi potest, quod in ea Consummatio totius divini operis & perfectio consistebat. Creaverat hoc Universum Deus, & in

& in eo Principem Hominem constituerat, in Homine verò Voluntati principatum dederat, ut, cùm hæc boni cupida nusquam illud alibi quām in Deo reperiret, eique se traderet, tota rerum series integra constaret, & circulus quidam fieret, dum, quæ creata sunt, omnia à Deo profecta per hominem ad Deum redirent. Homine igitur hujus constitutionis ordinem perturbante, dum se à Deo avertit, & res creatas, quibus famulis uti debebat, adamare & colere incepit, fiebat, ut tota hæc rerum Universitas id, quō unō maximè constat, amitteret, hoc est, Ordinem, & Structuram. Et, quia cunctæ res à fine bonitatem desumunt, inde felices, inde perfectæ nominantur, fine sublato nihil erat perfectum, nihil felix, nihil bonum; Homo enim cùm ipse se à Deo abstraxisset, nec bonus, nec felix esse poterat; cætera autem omnia, quæ ad hominem dirigebantur, ut mediō ipsō Deum attingerent, eique cuncta felicia atque perfecta evaderent, postquam scelere hominis eo fine frustrari cœperant, & ipsa perfectione ac felicitate sua carebant. Ita tota re-

T 3 rum

294 DE PASSIONE DOMINI.

rum conditarum Universitas in summa perturbatione ac miseria versabatur. Bene

igitur S. Paulus illum loquendi modum

*Rom. 5.
v.12.* usurpat: *Per unum hominem peccatum in mundum intravit, & per peccatum mors.*

Licet enim non nisi in hominem propriè peccatum & mors venerint, tamen per hominem peccatum & mors in mundum ipsum venerant, mundum ipsum perturbaverant, ac sua felicitate privaverant.

Propterea necesse erat, per alium hominem Deo mundum conciliari, quod per Christum Dominum in Cruce factum est. Quo pacto autem Homo Deo conciliatus sit in

Cruce, explicat idem Dominus, cum ait:

*Ioan. 12.
v.32.* *Ego, si exaltatus fuero a terra, omnia trahā ad me ipsum.* Ecce, iterum series rerum in suum ordinem restituta est; Christus enim in Cruce pendens, tum efficaciâ gratiæ suæ, tum tanti amoris indicione cunctos

ad se amandum traxit, atque adeò totam rerum Universitatem: ipse verò mox Deo se tradidit, dicens: *In manus tuas commendabo spiritum meum:* atque ita rerum annulus quidam perfectus est, ad suum

*Lucas 23.
v.46.* *principium rebus redeuntibus, & orbe con-*

concluso.: Acetum autem, quod accepit,
antequam verba illa proferret, significavit
Hebraicam Synagogam, quæ jam acesce-
bat, quæ vinea olim dilecta & magnō stu-
diō à Deo culta atque ornata, cùm maxi-
mè debuisset ei pietatis ac dilectionis vi-
num reddere, acetum ingrati ac sævi ani-
mi reddidit. Hoc acetum sumens Domi-
nus ac degustans, id est, postquam de Sy-
nagogæ perfidia supremam sententiam tu-
lit, cámque damnavit ac rejicit, & statu-
it Ecclesiam instituere, dixit: *Consumma- Ioan. 19.*
sum est. Sed longè majus erat opus Deum
homini conciliare, quam hominem Deo.
Hoc quoque Dominus in cruce præstítit,
oblatione sui ipsius ac sanguinis effusione,
quâ, quicquid offendit ab hominibus De-
us acceperat, & accepturus erat, compen-
savit obsequiō longè gratiore, & omnem
injuriæ excedente gravitatem. Hæc de pa-
ce, quam Dominus fecit. De ea nunc a-
gendum, quam nos facere jubemur, &
quæ beatos nos facit, ac Dei Filios nomi-
nat. Ea pax est consummatio perfectionis
in nobis, atque in omnibus tum privatim
tum communiter: Pacis enim nomine in

296 DE PASSIONE DOMINI.

sacris litteris summa perfectio, & ipsa etiam beatitudo vocatur; idque non aliam ob causam, quam quod pacis nomine veniat ordo ac recta partium inter se conspiratio: cum unaquaque suum locum tenet, ac munus exercet, tum omnia in pace esse dicuntur, cum nec tyrannis vexat, nec tumultus gliscit, nec bellum fervet, sed principes imperant, magistratus jus dicunt, subditi obtemperant; in eo autem ordine rerum omnium perfectio posita est. Nobis igitur studendum est, ut pacem servemus, & ubi desit, conqueramus in nobis ipsis & in alijs. Primum in nobis ipsis incorpore, nequid nimia in nos aut indulgentia aut severitate peccemus; in animo, ne illum varijs agitari motibus, perturbari que patiamur; inter animum & corpus, ut alterum obsequi discat, alter imperare; inter superiorem atque inferiorem animi partem, ut haec suas appetitiones, suos sensus in obsequium rationis aut exerceat, aut cohibeat, aut intendat, aut remittat, illa hanc regat, ac moderetur, & justo imperio temperet; inter Rationem ac Deum, ut iustificati ex fide pacem habeamus

etiam

¶ T

ad

ad ipsum, cum toto corde, omnibus viri-
bus diligentes, in eoque omnem spem no-
stram ponentes. Deinde nobis cum omni-
bus, quæ extra nos sunt, pax & concordia
sit: si fieri potest, cum omnibus hominibus Rom. 12
v. 18.
pacem habentes, ut nulli irascamur, nulli
bellum inferamus; sin aliter ratio ac divi-
na lex cogit, dum vitijs indignamur, ho-
minibus ne simus infensi; dum bellum ju-
stè ciemus, pacem inter arma quæramus.
Quodsi nobis hæc agentibus obsistat alic-
næ improbitatis audacia, cum ijs, qui ode-
runt pacem, simus pacifici; non desista-
mus hortari verbo, factis docere, invitare
clementiâ, quicquid humana solertia com-
minisci possit, adhibere, ut, quicunque
sunt pacis inimici, Domino favente resi-
piscant. Hoc erit Filium Dei agere inter
homines; hoc qui agunt, summum opus
ac maximum omnium, quæ in hoc uni-
verso agi possunt, agunt. Anniadverten-
dum est, ut, quanta r̄es sit Pacem inter
homines conciliare, discamus, cùm vel
maxime inter misericordiæ opera lo-
cum habeat, pacem sancire inter homi-
nes, tamen huic uni operi peculiarem bea-
utudinem esse attributam cámque septi-

T S matum,

298 DE PASSIONE DOMINI.
mam, id est, unâ exceptâ perfectissimam,
& cœteris misericordiæ operibus parem
Matt. 5.
v. 7.
vicem ad promissam: Beati misericordes,
quoniam ipsi misericordiam consequen-
tur: at paci quæ sitæ attributum esse, quod
summum est, Filij Dei vocabuntur; nam
hoc unum opus tantò cætera omnia exce-
dit intervallô, quantò plus est Filium Dei
vocari, quam Misericordiam consequi.
Solliciti ergo simus, in nobis atque in om-
nibus conservare unitatem spiritûs in vin-
culo Pacis.

CAPUT IX.

Octavam Beatitudinem esse,
constanter Deo adhærere in adver-
sitatibus & persecutionibus.

Lue. 23. *v. 46.* **E**t clamans voce magna Jesus ait: Pe-
ter, in manus tuas commendo spiri-
tum meum. Octava Beatitudo est; Beati,
qui persecutionem patiuntur propter iu-
stitiam, quoniam ipsorum est Regnum ce-
lorum. Eam persecutionem nemo gravio-
rem passus est, quam Dominus in cruci-
qui